

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.034 van 7 februari 1996
in de zaken A. 65.282/IV-15.315
66.051/IV-15.392.**

In zake : de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo)

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, Bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs op 25 augustus 1995 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het "vooralsnog niet gepubliceerde Besluit dd. 29.03.1995 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de lijst van onroerende goederen die door de Vlaamse Gemeenschap worden toegewezen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, in zoverre welbepaalde in bijlage 1 van dit Besluit vermelde onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap overgedragen worden aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie";

Gezien het verzoekschrift dat de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs op 23 oktober 1995 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van hetzelfde besluit, dat ondertussen op 25 augustus 1995 gepubliceerd is in het Belgisch Staatsblad;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 1995, datum waarop de eerste zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de beschikkingen van 8 december 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 januari 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat M. SENELLE, die eveneens verschijnt voor de verwerende partij in de eerste zaak;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de ingediende vorderingen dermate met elkaar zijn verbonden dat het wenselijk is dat deze vorderingen worden gevoegd;

2. Overwegende dat in beide vorderingen dezelfde annulatiemiddelen worden aangevoerd; dat hierna die annulatiemiddelen worden onderzocht waarbij buiten beschouwing wordt gelaten of men tegen een zelfde beslissing wel twee vorderingen tot schorsing kan instellen;

3. Overwegende dat in zijn eerste annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert "van artikel 57, § 1, van de Bijzondere Wet van 16.01.1989 juncto artikel 1 van het K.B. van 07.06.1991 tot vaststelling van de lijst van overgedragen goederen die uitsluitend voor het Nederlandstalig onderwijs worden aangewend, van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap"; dat verzoeker stelt dat ingevolge de geschonden genoemde bepalingen de in het bestreden besluit vermelde onroerende goederen die hij in zijn vordering viseert, door de Vlaamse Gemeenschap niet aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie toegewezen konden worden;

3.1. Overwegende dat blijkens het ingeroepen artikel 57, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, hierna te noemen de financieringswet, de Staatsgoederen die uitsluitend voor het Nederlandstalig of voor het Franstalig onderwijs worden aangewend, worden overgedragen respectievelijk aan de Vlaamse Gemeenschap of aan de Franse Gemeenschap; dat blijkens het eerste lid van § 4 van hetzelfde artikel 57 die overdrachten "van rechtswege (worden) uitgevoerd" en "zonder verdere formaliteiten van rechtswege tegenstelbaar (zijn) aan derden, vanaf de inwerkingtreding van onderhavige wet", dat is, blijkens artikel 82 van de wet, vanaf 1 januari 1989; dat blijkens het tweede lid

van voormelde § 4 de lijst van de betrokken goederen bij koninklijk besluit wordt opgemaakt, "Onverminderd", aldus vangt het tweede lid aan, "het eerste lid van deze paragraaf"; dat het koninklijk besluit van 7 juni 1991 dat verzoeker in zijn middel mede geschonden noemt, het koninklijk besluit is dat ter uitvoering van het tweede lid van § 4 de lijst der betrokken goederen vaststelt; dat in overeenstemming met de bepaling tot uitvoering waarvan het strekt, het koninklijk besluit van 7 juni 1991 in artikel 1 het heeft over "de eigendom van de in bijlage vermelde goederen van de Staat die uitsluitend voor het Nederlandstalig onderwijs worden aangewend ... werd overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap op 1 januari 1989", "werd" overgedragen, niet "wordt", op 1 januari 1989, dus op de dag waarop de wet in werking is getreden, niet op de dag waarop het koninklijk besluit in werking is getreden;

4. Overwegende dat in zijn tweede annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert van artikel 75 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, hierna te noemen het Argo-decreet; dat dit artikel 75 luidt als volgt : "De roerende en onroerende goederen gebruikt voor de organisatie van het Gemeenschapsonderwijs worden aan de ARGO overgedragen"; dat verzoeker stelt dat de door hem geviseerde goederen onder die bepaling vallen; dat volgens hem die goederen dus in zijn bezit zijn, en wel vanaf 1 januari 1989, dag waarop blijkens zijn artikel 79 het Argo-decreet in werking is getreden, dezelfde dag dus als de financieringswet, zodat de omstreden goederen "als het ware slechts één 'juridische seconde' in het bezit van de Vlaamse Gemeenschap (zijn) gebleven";

4.1. Overwegende dat blijkbaar niet zonder grond -en alvast toont verzoeker het tegenovergestelde niet aan- de verwerende partij het tweede annulatiemiddel met

het eerste verbindt; dat men het immers blijkbaar zo moet zien dat het tweede middel geacht moet worden het eerste te completeren, en wel op de volgende manier : waar verzoeker zich over beklaagt is dat zijn rechten op de omstreden goederen zijn geschonden; welnu, gesteld dat verzoeker op zodanige rechten aanspraak kan maken, dan spruit dat niet voort uit het enkele feit dat die goederen van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap zijn overgedragen ingevolge het in het eerste middel ingeroepen artikel 57, § 1, van de financieringswet en het uitvoeringsbesluit van 7 juni 1991; voor die aanspraak is ook vereist dat verzoeker terecht kan stellen dat blijkens het in het tweede middel ingeroepen artikel 75 van het Argo-decreet diezelfde goederen zijn overgegaan van de Vlaamse Gemeenschap naar verzoeker;

4.2. Overwegende dat alzo verzoekers thesis zoals de verwerende partij ze begrepen blijkt te hebben -en verzoeker heeft niet aangetoond dat de verwerende partij ze zonder enige grond zo begrepen heeft- dus verspreid is over zijn twee eerste annulatiemiddelen derwijze dat die twee middelen onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap minstens ten dele ontkent of dan toch onbewezen noemt dat de omstreden goederen ingevolge artikel 57, § 1, van de financieringswet naar haar als onderwijsgoederen zijn overgegaan en dat zij ze derhalve ingevolge het Argo-decreet aan verzoeker heeft overgedragen;

Overwegende dat zich aldus een geschil voordoet over de rechten die verzoeker stelt verkregen te hebben op de omstreden goederen : voor verzoeker verschaft artikel 57, § 1, van de financieringswet aan de verwerende partij de eigendomstitel die de overdracht ex artikel 75 van het Argo-decreet van de omstreden goederen aan hem, verzoeker, mogelijk maakte; de verwe-

rende partij spreekt dat beroep op artikel 57, § 1, ten dele tegen;

Overwegende derhalve dat wat met verzoekers twee eerste annulatiemiddelen blijkbaar voorligt, een geschil is over subjectieve rechten waarvoor de Raad van State zich krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet onbevoegd moet verklaren; dat in het kader van het kort geding de Raad ze dus niet in aanmerking kan nemen als ernstige middelen;

5. Overwegende dat verzoeker als derde annulatiemiddel de schending aanvoert van artikel 51, § 1, 3° en 6°, van het Argo-decreet;

5.1. Overwegende dat de geschonden genoemde bepalingen luiden als volgt :

"Art. 51. § 1. De financiële middelen van de ARGO bestaan uit :

...
3° de inkomsten van de onroerende goederen waarvan de ARGO het beheer heeft;

...
6° de opbrengst van de vervreemding van roerende en onroerende goederen voortspruitende uit de in deze paragraaf vermelde inkomsten.";

Overwegende dat deze bepalingen wel het belang kunnen aantonen dat verzoeker heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, maar niet de onwettigheid van deze beslissing; dat het middel niet ernstig is;

6. Overwegende dat als vierde annulatiemiddel verzoeker de strijdigheid met artikel 24, § 1, § 2 en § 4, van de Grondwet aanvoert van artikel 2, § 1, van het decreet van 1 juni 1994 tot regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie;

6.1. Overwegende dat het ongrondwettig genoemde artikel 2, § 1, als volgt luidt :

"Art. 2. § 1. De aan de Vlaamse Gemeenschap toebehorende onroerende goederen die gelegen zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en die gebruikt of bestemd worden als lokaal cultureel ontmoetingscentrum, met inbegrip van de roerende goederen die noodzakelijk zijn voor het gebruik ervan, worden door de Vlaamse regering in volle eigendom overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, hierna VGC te noemen.";

dat deze bepaling als rechtsgrond dient van het bestreden besluit; dat verzoeker vraagt over de aangeklaagde ongrondwettigheid prejudiciële vragen aan het Arbitragehof te stellen;

6.2. Overwegende dat de grondwettigheid nagaan van de decreetsbepaling die de rechtsgrond vormt van het bestreden besluit, uiteraard maar zin heeft als vaststaat dat dit besluit het door verzoeker gewraakte effect heeft gehad; dat bij de behandeling van het eerste en het tweede annulatiemiddel is gebleken dat die vraag blijkbaar geen antwoord kan krijgen vanwege de Raad van State; dat, daargelaten de vraag of binnen het raam van een kort geding prejudiciële vragen aan het Arbitragehof gesteld kunnen worden, dus vooralsnog niet blijkt dat het middel dienstig is;

7. Overwegende dat geen van de annulatiemiddelen ernstig bevonden kon worden; dat de vorderingen verworpen dienen te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vorderingen tot schorsing nrs. A. 65.282/IV-15.315 en 66.051/IV-15.392 worden gevoegd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven februari 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.